

(Kort bemærkning).

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Som jeg sagde før, så er regeringen i gang med overvejelser om, hvordan incitamentstrukturen skal være, og som jeg også sagde før, så forholdt den ny byfornyelseslov, som blev vedtaget her i 1998, sig ikke til incitamentstrukturen.

Det gør vi nu. Det har vi haft et analysearbejde omkring. Det er blevet sendt til Folketingets Boligudvalg, og der er en stribe overvejelser fra embedsmandsgruppen, og det går jeg ud fra forslagsstillerne har haft lejlighed til at orientere sig om, men jeg kan selvfølgelig ikke stå her og fortælle Folketinget om de politiske overvejelser, der foregår i regeringspartierne, før de er færdige.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Dette lovforslag er som bekendt en revideret genfremsættelse af L 211 fra 1995-96 og er, som beskrevet af ministeren, så godt som identisk med L 211. Derfor føler jeg heller ikke behov for at opridse forslagens indhold yderligere.

Som udgangspunkt vil jeg da gerne tilkendegive, at Socialdemokratiet stadig væk tilslutter sig fru Kirsten Jacobsens overordnede sigte, nemlig at sikre en optimal udnyttelse af de fremtidige byfornyelsesmidler.

Det må nødvendigvis være i alle parter interesse, at de penge, der investeres i byfornyelse, anvendes bedst muligt. Jeg er også enig med ministeren i, at pengene godt kan bruges mere målrettet, end tilfældet er. Men at listen skulle være alenlang – som fru Kirsten Jacobsen siger – det mener jeg rent faktisk bør dokumenteres, når man siger sådan noget fra den her talerstol, og jeg vil allerede nu antyde, at det ikke kan dokumenteres.

Nu er det selvfølgelig et spørgsmål, hvad man mener med en alenlang liste, men hvis fem eksempler på dyre sager i nærheden af 20.000 kr. pr. m² er en alenlang liste, så vil jeg give fru Kirsten Jacobsen ret, ellers kan jeg ikke give hende ret. Der er ikke mere end fem eksempler.

Jeg har før her i Folketinget gjort opmærksom på en række af de problemer, der specielt eksisterer i storbyernes boligmasse, og ministeren var inde på, at ca. 200.000 boliger er utidsvarende, og alene i København har vi en boligmasse, hvor cirka halvdelen af boligerne er på to værelser eller mindre. 60.000 lejligheder har ikke toilet og bad. Det skal der rettes op på, og derudover skal dårligt fungerende byområder gøres til attraktive steder. Det kræver selv-

følgelig ikke kun en renovering af lejlighederne, men også af de områder, de ligger i.

Der er for mig at se væsentlige sammenhænge mellem bysociale og boligsociale problemer. Når folk bor dårligt, er der for nogle ikke langt til en decideret kummerlig tilværelse, hvor de føler sig udstødt af samfundet, og det kan være starten på en større glidebane. Derfor mener jeg også, at byfornyelsen er en absolut nødvendighed både i forhold til byerne og i forhold til borgerne.

Men for at udnytte byfornyelsen bedst muligt må vi selvfølgelig sørge for, at effektiviteten og kvaliteten af den er i top. Der foregår i øjeblikket forhandlinger om den budgetanalyse, som By- og Boligministeriet har udarbejdet i samarbejde med Finansministeriet. Disse forhandlinger skal skabe et overblik over, hvordan problemerne med byfornyelsen løses bedst, og derfor synes jeg også, at det vil være forkert at lægge sig fast på en løsningsmodel nu, før vi har set resultatet af forhandlingerne.

Så til trods for de gode motiver, de gode intentioner, der ligger til grund for L 279, så vil jeg anbefale, at Folketinget forkaster forslaget og venter på udfaldet af de igangværende forhandlinger. Det vil gavne byfornyelsen mest og er værd at vente på.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FRI):

Den alenlange liste kan nemt dokumenteres. Jeg tror, at den, der gjorde det meget udmærket, var by- og boligministeren lige før, da ministeren sagde, at 20 pct. af byfornyelsesprojekterne bruger 50 pct. af byfornyelsespengene. Og jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, om det ikke i sig selv er dokumentation nok for, at udgifterne er løbet løbsk.

Ellers vil jeg gerne citere Ritzaus Bureau fra den 28. januar 2000 kl. 14.57, hvor by- og boligministeren siger: »Tilsyneladende er noget skruet galt sammen, sådan at udgifterne til byfornyelse alt for tit får lov til at eksplodere.« Det er by- og boligministeren, der siger dette, og jeg tror, at man under udvalgsarbejdet, hvis Socialdemokratiet har behov for det, meget nemt vil være i stand til at finde den alenlange liste.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, men jeg vil ikke sige, at der ikke er sager, der er løbet løbsk eller har været for dyre. Jeg vil blot pointeré, at en række af de sager, som